

Järnhälen.

Av Jack London En roman om miljonernas makt

GENERALSTREJKEN

Naturligt blev Ernest vald till kongressledamot vid den stora socialistiska landsamlingen, som gjordes mot slutet av år 1912. En stor faktor, som hjälpte till att öka socialisternas röstantal, var Hearsts stödande. Detta var ingen svår sak för plutokraten. Det kostade Hearst aderton miljoner dollar om året att få ut sina olika tidningar, och denna summa och mera därtill tog han in från medelklassen på annonser. Källan till hans finansiering styrkte låg mottagning i medelklassen. Trustringarna annonserade också. För att stora Hearst behövdes det inte annat än att beröva honom hans annonser.

Hela medelklassen hade ännu ej blivit utrotad. Dessa kraftiga skelett förtolde, men det var utan makt. De små fabriksägare och köpmän, som funnos kvar, läso helt och hållet i plutokraternas händer. De hade varken någon egen ekonomi eller någon egen politik. Allt eftersom plutokraten befälde upphörde de med sina annonseringar i Hearsts tidningar.

Hearst kämpade tappert. Han gav ut sina tidningar med en förlust på en och en halv miljon per månad. Han fortsatte att annonsera, trots det att han ej längre mottog någon betalning för annonserna. Men plutokraten gav ut nya befällningar, och de små köpmännen och fabriksägarna övervämmade honom med uppmärksamhet att dra in deras annonser. Men Hearst höll ut. Då fick han rättsligt förbud. Han fortsatte att låta låta. Så fick han sex månaders fängelse för visat förakt för rätts förbud, medan han braktes till konkurs genom oräkneliga mål för skadestättning.

Här hade inga möjligheter att lyckas. Plutokraten hade fört honom. Demokraterna behärskades av plutokraten och stadfäste domen. Och med Hearst föll också det demokratiska partiet, som han så nyligen behärskat.

Efter Hearsts och det demokratiska partiets fall fanns det endast två vägar för hans anhängare att välja på. Den ena förde till det socialistiska partiet, den andra till det republikanska. Då var det, som vi socialistiska skördade frukten av Hearsts halvpolitiska verksamhet, ty största delen av hans anhängare kommo över till oss.

Expropriationen av jorden, som försiggick vid samma tid, skulle också ha ökat antalet av våra röster, om ej den korta och onyttiga resningen av agrarpolitik kommit hindrande emellan. Ernest och de övriga socialistiska ledarna kämpade tappert för att få jordbrukarna att förena sig med oss, men socialistpressens och de socialistiska bokförlägnings tillintetgörande utgjorde ett alltför stort hinder, och den muntliga propagandan var ännu ej tillräckligt fullständig. Sålunda kom det sig, att politiker, t. ex. mr. Calvin, vilka själva voro jordbrukare och för länge sedan exproprierade, vunno jordbrukarna över på sin sida och kastade bort sin politiska styrka i en onyttig valstrid.

"De stackars jordbrukarna," sade Ernest en gång med ett bittert skratt, "de komma och gå allt efter trusternas befällningar."

Så var det verkligen. De sju stora truster, som arbetade tillsammans, hade skapat ihop sina kolossala överskott och bildat en jordbruks-tjänst, som kontrollerade frakterna, bankerna och börsjobbarne, som kontrollerade priserna, hade för länge sedan tvingat jordbrukarna att skuldasta sig. Dessutom hade bankerna och alla trusterna likaledes för länge sedan utlånat kolossala summor till jordbrukarna. De suto i ett nät, och allt vad som behövdes var att dra in det. Detta beredde sig jordbrukare-trustringen sig på att göra.

De svåra tiderna år 1912 hade redan försökat att ömka prisdåll på jord. Priserna pressades ned med beaktning mot med bankruttförhållanden, medan järnvaruerna med sina oerhörda frakter högt ryssen av jordbrukarna. På detta sätt tvingades jordbrukarna att låna mer och mer, allt under det de hindrades att betala igen sina gamla lån. Därpå följde stora uppsvingar av in-teckningar och en forcerad indrivning av växlar. Jordbrukarna måste helt enkelt avstå

William Randolph Hearst — en ung kalifornisk miljonär, som blev en landets viktigaste tidningsägare. Hans tidningar utgavs i alla stora städer och vände sig till den utömda medelklassen och proletariatet. Hans anhängare voro så många, att han lyckades taga det gamla demokratiska partiets tommar skal i besittning. Han intöf en obestämdd ställning och predikade en utspädd socialism, upphällande med en sorts ockerskrivlig småborgarkapitalism. Det var olja och valten, och han kunde ej ha något verkligt hopp om att lyckas, ehuru han för en kortare tid var en källa till verkliga farhågor för plutokraterna.

Annonskostnaderna voro oerhörda under dessa upp- och nedvända tider. Endast de små kapitalisterna konkurrerade med varann och annonserade i följd därav. Där det fanns en trust, var det naturligtvis ingen konkurrens, och därför icke något behov av annonsera.

Jorden åt jordtruten. De hade ingen annan sak att göra. Sedan de gjort detta, togo de tjänst hos jordtruten och blevo förtäliga, uppsejningsmän, förmän och vanliga arbetare. De arbetade för lön. De blevo slavar — kort och gott, livliga bundna vid jorden för att kunna leva. De kunde ej lämna sina herrar, ty deras herrar utgjordes av plutokraten. De kunde ej begiva sig till städerna, ty även där harskade plutokraten. De hade blott ett annat alternativ — att lämna jorden och bli lösdrivare, kort och gott, att svälta. Och även därvidlag stötte de på hinder, ty skarpa bokrutverk utfärdades och genomfördes med strängt.

Naturligtvis undgingo här och där enskilda farmare och till och med hela samhällen av farmare expropriation genom att helt och hållet dra sig ifrån all handel. De sålde inesting. De köpte inesting. De började sams emellan i en primitiv bytshandel. Deras försökelse och vedermod voro fruktansvärda, men de höll ut. Det blev en verklig rörelse. Det sått, varp de besegrades, var emellertid enastående i sin enkelhet och logik. Plutokraten, som behärskade regeringen, höjde deras skatter. Det var den svaga punkten i deras rustning. Då de varken köpte eller sålde, hade de inga pengar, och till sist såldes deras jord för att indriva skatterna.

Sålunda hände det att på hösten 1912, de socialistiska ledarna, med undantag av Ernest, ansågo, att kapitalisterna tid hade kommit. De svåra tiderna och i följda därav det stora antalet arbetslösa, krossandet av jordbrukarna och medelklassen, de nedervärdade faktoringarna längs hela linjen hade lidit — allt detta kunde verkliga herattiska socialisterna trö, att kapitalisternas sista timme hade slagit, och att de själva kunde kasta stridshandsken åt plutokraten.

Ack, hur mycket hade vi ej under-skattat fiendens styrka! Överallt proklamerade socialisterna sin blivande seger vid valurna, medan de i tydliga ordalag framlade situationen. Plutokraten antog utmaningen. Det var plutokraten, som genom att göra ha beräknat, och avvägt allting, slog oss genom att splittra vår styrka. Det var plutokraten, som genom sina hemliga agenter upphävde skriften, att socialismen var hälsig och fröjdlighetsbringande. Det var plutokraten, som drev kyrkan, särskilt den katolska, att förklara oss krig, och som berövade oss en stor del av arbetarnes röster. Och det var vidare plutokraten, som naturligtvis genom sina hemliga agenter uppmuntrade agrarpolitik och till och med skaffade det anhängare i städerna bland den utömda medelklassen.

Icke desto mindre gjorde vi socialisterna stora landvinningar. Men i stället för en storartad seger med möjlighet till alla lagstiftande områden, våra ena mål på de främsta platserna funno vi oss själva i minoritet. Det är visserligen sant, att vi utvalde femtio kongressledamöter, men när de våren 1913 intogo sina platser, funno de, att de saknade all slags makt. Likväl voro de lyckliga lotade i agrarerna, vilka bemäktigat sig platser i styrelsen i ett dusintal stater, men när tiden var inne, hindrades att taga dessa sina platser i besittning. De förra innevararne vägrade att dra sig tillbaka, och domstolarna läro i oligarkens händer. Men detta är att gå handelserna i förväg. Jag måste först berätta om de upprettade händelserna under vintern 1912.

De hårda tiderna i vårt land hade försökat en oerhörd nedgång i konsumtionen. Arbetarne, som voro utan arbete, hade inga pengar att köpa för. Resultatet härav var, att plutokraten hade ett ännu större överskott än vanligt att disponera över. Detta måste avvyttras utomlands, ty för utlandet av sina storartade planer behövde den pengar. Till följd av sina ansträngningar att realisera överskottet på världsmarknaden råkade plutokraten i konflikt med Tyskland. Ekonomiska konflikter bruka vanligen föllas av krig, och denna särskilda konflikt sigorde inriktad undantag. Den stora germanske krigsherren gjorde sina förberedelser, och detsamma gjorde Förenta Staterna.

Krigsmolnet låg mörkt och hotande öve horisonten. Tiden var mogen för en världskatastrof, ty överallt voro tiderna svåra, med arbetarörorlig-

Utrotandet av det romerska lantmannaståndet gick ej hälften så fort som krossandet av de amerikanska farmare och småkapitalisterna. Det var en fart i det tjugo århundradet, som alls icke fanns i det gamla Rom.

Utrotandet av det romerska lantmannaståndet gick ej hälften så fort som krossandet av de amerikanska farmare och småkapitalisterna. Det var en fart i det tjugo århundradet, som alls icke fanns i det gamla Rom.

Utrotandet av det romerska lantmannaståndet gick ej hälften så fort som krossandet av de amerikanska farmare och småkapitalisterna. Det var en fart i det tjugo århundradet, som alls icke fanns i det gamla Rom.

Utrotandet av det romerska lantmannaståndet gick ej hälften så fort som krossandet av de amerikanska farmare och småkapitalisterna. Det var en fart i det tjugo århundradet, som alls icke fanns i det gamla Rom.

beter, en utömda medelklass, hela härar av arbetaröror, sammanslutningar av ekonomiska intressen på världsmarknaden och ett oavbrutet dovt mullande av en anankande socialistisk revolution."

Oligarkien enskade krig med Tyskland. Den enskade kriget för ett dusintal olika orsaker skall under de omströmda händelser, ett dylikt krig skulle åstadkomma, under det det blandade av de internationella korten, och uppgjordes av nya allianser och fördrag, hade oligarkien mycket att vinna. Och detsamma skulle kriget konsumera en stor del av de nationella överskotten, reducerade den armé av arbetslösa, som hotade alla de olika länderna, och giva oligarkien ett välbehövligt andrum, varunder den kunde förbättra sina planer och sätta dem i verket. Ett dylikt krig skulle i själva verket sätta oligarkien i besittning av världsmarknaden. Dessutom skulle det skapa en stor bestående armé, som aldrig behövde upplösas, medan i folkets tankar begreppet "socialismen versus oligarkien" skulle ersättas av "begreppet Amerika versus Tyskland."

Det är trivialt, att kriget skulle ha åstadkommit allt detta, om ej socialismen varit. Ett hemligt möte hölls av västerns socialistledare i våra fyra små rum vid Pell Street.

Här överlades först om vilken ställning socialisterna skulle intaga. Det var ej första gången vi hade sagt oss emot kriget, men det var första gången vi gjort det i Förenta Staterna. Efter vår hemliga sammankomst satte vi oss i förbindelse med Nationalförbundet, och snart singo telegrammen fram och tillbaka öve Atlanten mellan oss och Internationella byrån. (Forts.)

SPANIEN NÄRA ATT FÖRLORA.

Söder om Gibraltar sund finner man ett litet horn av norra Marocko, som blivit kallad den spanska intressensaren i detta land. Detta är faktiskt, efter förlusten av de sista kolonierna i och genom 1898 års krig, det sista, som finns kvar av den spanske härskarens besittningar. "I vars riket solen aldrig gick ned." Den närobygdiga återstod av ett en gång så omfattande kolonialväldet söka spanjorerna på allt sätt fasthålla. Icke på grund av någon absolut nödvändighet, utan av diplomatiska skäl samt därför, att man är för stolt att upprätta det.

Här ha en tid pågått skarpa strider med landets arabiska stammar, de s. k. maurerna eller morerna, som söka avskaka det spanska ockret. Morerna vilja ej erkänna Spaniens överhöghet, och försöket att med makt tvunga dem därtill har fört till den ena militära olyckan efter den andra för spanska regeringen, bland vilka särskilt må nämnas det stora nederlaget i Mellilla 1912. Den spanska arméns prestige har ännu icke repat sig efter detta dräpål, och ej heller är man färdig med striden om vem som här ansvarar för katastrofen.

Juli inledd där med en hård strid, vars ändamål var att skaffa fram försvörsheder till den spanska besittningen i Tizna Azza. Forsöket lyckades men kostade blodiga offer, spanska främmlingens befälhavare översteintendent Valenzuela befann sig bland de stupade. De marockanska stammarna, som förblivit

Under en lång tid hade detta döva mullande låtit höra sig. Så lånt tillbaka som år 1906 uttrydde lord Averbary House of Lords följande: "Öro i Europa, utbredandet av socialismen och anarkismen äro maningar till regeringarna och de styrande klasserna, att arbetarklassens förhållanden i Europa börja bli oödliga, och att, ifall en revolution skall kunna undvikas, åtgärder måste vidtagas för att öka lönerna, minska arbetstimmarnas antal och sänka priset på livsmedelstörnen." The Wall Street Journal kommenterar, hans tal sålunda: "Dessa ord uttalades av en aristokrat tillhörande den mest konservativa församling i Europa, vilket gör dem så mycket betydelsefullare. De innehålla mera värdefull politisk skolori, än man finner i många böcker. De låta som en varning. Se upp med kriget och krigsdepartementet, mina herrar!"

Vi dsamma tid skrev Sidney Brooks i en amerikansk tidning, Harper's Weekly, följande: "Man vill ej höra socialisterna nämna i Washington. Och varför skulle man det? Politiken här i landet äro alltid de sista att se, vad som föregår mitt för deras näsa. De komma att göra, när vi mig, när jag profeterar, vilket jag gör med den största tillförlit, att socialisterna vid nästa presidentval komma att dominera med öve en miljon röster."

Det var i början av tjugo århundradet, som socialisterna internationella förbund tillerns formulerade sin under lång tid megnade åsikt om kriget. I sammansdrag löd deras lärosats sålunda: "För att förkasta arbetarna i ett land släsa med arbetarna i ett annat land till förmån för deras herrar, kapitalisterna?" Den 21 mars 1906, då krig hotade att utbrä till mellan Östrikke och Italien, höll socialisterna i Italien, Östrikke o. Uszarn en konferens i Triest och hotade med generalstrejk i båda dessa länder, om krig blevo förklarad. Detta uppgjordes följande år, när "Marokko-affären" hotade att inveckla Frankrike, Tyskland och England i krig.

Abd el Krim trogna, visade fortfarande de orosttecken, och på spanska sida gjorde man nya förberedelser för fortsatt fälttåg i trakten av Mellilla. Den spanska expeditionen i Marocko fallfölldes alltså, ehuru icke av någon den allmänna mehinrens krigiska hantförelse, utan av rent diplomatiska skäl. Underhandlingar hade nämligen upptagits mellan Frankrike, England och Spanien beträffande Tanger, och det är därför naturligtvis viktigt för Spanien att ha en så fast ställning som möjligt i Marocko, ägnat att upplåna minnet av det militära nederlaget 1921. För ett par veckor sedan uppgavs det, att en engelsk och spanska experter lyckats komma till full överensstämmelse. Flertalet tidningar glädde sig härpå såsom åt en den spanska diplomatiska framgång. Andra däremot beklagade bittert, att Spanien för denna överenskommelse med England måst uppe sitt viktiga krav på Spanska Tanger. Enligt vissa ännu icke bekräftade upplysningar skulle det förslaget, varom England och Spanien nu kommit överens, bestå i att för distrikt Tanger skapa ett särskilt kallat med långt gående autonomi. Frankrike å sin sida var emellertid icke med hävorn, och man väntade nya underhandlingar i saken.

Den 17 aug. angrep de spanska ställningarna i Marocko längs hela linjen av en motisk styrka, uppenbar till flera tusen man. Enligt uppgifter från Madrid blevo morerna med förlust tillbakasjunga, ehuru de använde modernt krigsmaterial och samma taktik som stormakternas båda trupper.

Ett telegram från Madrid den 21 aug. omtalade, att de spanska trupperna i Marocko ej befunno sig i någon allvarlig fara, men icke desto mindre hade man funnit skälligt att sända två kryssare till Tifisran, där ett antal morer försöksats sig. Morerna hade nedskjutit ett aeroplan, som sökte bombardera denna plats, och dess besättning på tre officerare hade dödats.

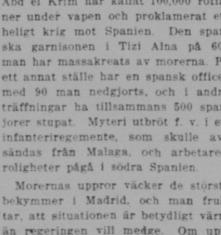
Resande, som anlät till Malaga från Mellilla, Marocko, hade omtalat, att man i denna stad upprättat den strängaste censur. De berättade, hurusom rebellhövdingen Abd el Krim idogent ett allmänt uppror mot spanjorerna under medverkan av Kaby och Beni Said-stammarna. Han bevärdade sina angrepp med nattliga strövtåg mot de spanska linjerna. Därpå riktade han ett plöjligt angrepp på den spanska ställningen i Farja i avsikt att bryta den spanska fronten i närheten av Frau. Den spanska armien tillbakagick och gripman, men det lyckades dock morerna att isolera spanjorerna. Förstärkningar skickades från Mellilla för att återupprätta kommunikationerna och göra proviant och ammunition till den emigrerade spanska garnisonen i Farja. Rebellerna överföll halv till, emedan Frankrike ej tillåter, att de erhålla god kol eller råmaterial. Den fyrspråkiga järnvägen nyttjas endast till en tiodelad av dess förmåga, räisen ha rostad och banderän är överaxen vid ogräs.

Några av de franska officerarna sosselslats sig med spanska proffierarna. De köpa upp södvändigheter och kvarhålla dem, tills de stiga i pris. Anlånandet till staden av franska officerare och deras hustrur har stömlerat stigningen av livsmedelstörnen. Tyskar drivas från staden utan rättgång. De få ingen betal-

Medan Saskatchewan erbjuder många möjligheter till den byggare, som ämnar skapa sig ett permanent hem i provinsen, så har regeringen ej fört sett sitt ansvar gent emot nybyggarnas fordrar skolagen, att skola skall upprättas.

De nya skolorna äro under övernseende av ett skolråd, vilket utser lärare för skolan, men undervisningsdepartementet måste utfärda de nödiga kvalifikationsattesterna.

Förutom att Saskatchewan gör sitt alla bästa för att tillgodose barnens behov med avseende å allmänbildning, efterser den, och dess fysiska välbefinnande. Regeringen har kommit underfund med, att många av de barn, som ej fullbordat sin skolgång, förhindras att gå söra på grund av fysiska defekter. Med detta faktum för ögonen har regeringen utsett en direktör för skolhygien och har an-

Medan Saskatchewan erbjuder många möjligheter till den byggare, som ämnar skapa sig ett permanent hem i provinsen, så har regeringen ej fört sett sitt ansvar gent emot nybyggarnas fordrar skolagen, att skola skall upprättas.

tionen, så energiskt krävt stränga åtgärder.

Sakens läge är praktiskt taget följande: General Bermejer, som var en av ledarna för företaget, är senare på livstid. Han kan således icke ställas inför rätta, om icke senaten upplöser den parlamentariska immuniteten. Den liberala pressen har underströkt självändheten härav, ty det vore moraliskt omöjligt att öppna rättegång mot hans underordnade eller mot civila mindre betydande personer, därest den ansvarige generalen icke kunde åtalas. Mot en sådan tanke upprepte sig en del tidningar, framhållande, att en domstol icke borde få undersöka den generals uppträdande, som Spanien hade att tacka för så många segrar. Saken utvecklade sig emellertid därhan, att representanter för åt olika veteransklubbarna i provinserna samlades i Madrid och krävde energiska åtgärder mot de ansvariga, och inför denna politiska kongress förklarade den republikanske ledaren Rodrigo Soriano, att om parlamentet icke gjorde sin plikt, skulle folket självt utkräva straff på dem som slosat med landets guld och dess søners blod. Kort därefter lät greve de Romanones, senatens president, frågan komma till omröstning i senaten, som då enhälligt beslöt lagliga åtgärder mot general Bermejer. Regeringen, som nu uppträder mer energiskt tillkännagiver, att den parlamentariska sessionen skall fortsättas, ända till frågan om ansvaret antligen utretts.

FRANSKA BORDELLER BYGGAS I LUDWIGSHAFEN

Ludwigshafen på Rhenflodens västra strand ockuperades av franska trupper strax efter vapenstillståndets underskrivande, och har ännu ej blivit evakuerat. Det ligger mitt i Mannheim och är ett industriellt centrum på 100,000 invånare. Några tyska soldater hade ej varit stationerade här, och följaktligen fanns det inga baracker.

När fransmännen inträngde, befälde de staden att bygga kostbara baracker med alla nödvändiga inredningar och sextio privata bostäder för officerarna. Detta gjordes. Alla dessa byggnader möblerades av tyskarerna.

De franska militära auktoriteterna befälde därefter stadstjänstemännen att uppföra ett stort hus på bekvämligt avstånd från barackerna att tjäna som regementsbodell och att furnera allt, som behövdes för dessa officers skotande, även att tillhandahålla kvinnorna. Dessa måste anskaffas från de större städerna eller rekryteras från arbetardistrikten. De franska inga bordeller i Ludwigshafen förut.

Jag såg denna bodell nästan till den 1 augusti. Den är belägen på nr 34 Dammstrasse, ett fem våningar bostadshus, strax tillt överiga bodestads, bebodda av privata familjer. Dammstrasse var i dålig belysning, men över bodellen flammade en elektrisk kläklampa av stor ljusstyrka. Franska soldater svingo in och ut, negrer, arabar, marockaner, vita. De som bodde utmed gatan höll sig inne, fast afstorn var varm, dörar och fönster voro stängda och rummen mörka.

Det anses farligt för kvinnor och flickor att gå ut på gatan efter skymningens inbrott. Folket, som bor i bodellens grannskap, kunna ej flytta därifrån, emedan andra bostads-kvartier ej ställ till att gå.

Fabrikers stängda. Många av fabriker i Ludwigshafen ha stängts eller arbetat endast halv tid, emedan Frankrike ej tillåter, att de erhålla god kol eller råmaterial. Den fyrspråkiga järnvägen nyttjas endast till en tiodelad av dess förmåga, räisen ha rostad och banderän är överaxen vid ogräs.

Några av de franska officerarna sosselslats sig med spanska proffierarna. De köpa upp södvändigheter och kvarhålla dem, tills de stiga i pris. Anlånandet till staden av franska officerare och deras hustrur har stömlerat stigningen av livsmedelstörnen. Tyskar drivas från staden utan rättgång. De få ingen betal-

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homestead land etc, etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

ning. Allt de äro tilltåna att ta med sig är deras gängkläder.

Dessa lödanden utstås av invånare i Ludwigshafen, som ej äro av den klass, som var skuld till kriget, och de äro ej militärister.

TYSKA REBELLER GÅ FRIA

Enligt ett meddelande från Cottbus, Tyskland, ha 500 guerrilla-revolutionärer, anklagade för högföräderi och beväpnad attack mot de tyska statens myndigheter blivit absolut frigivna och till och med avsända med pengar på fickan.

Även ledarna, vilka äro arresterade i samma fängelse som Tilsen, anklagad för mordet å Rathenau, samt andra misstänkta individer, hållas i så "förgyllda källor" att ingen på allvar tror, att de på allvar komma att häpnas. De holliga åtgärderna som skulle ha vidtagits mot dessa män, ha uppskjutits på obestämdd tid.

Efter undertryckandet av förra veckans revolt i Kuesstrin blodo 500 män och trettio officerare arresterade och bringade till Cottbus, där de ineständes i en militärkamp, som innefattades av de allierades soldater under kriget. De undergingo först en hemlig förberedande undersökning, vilken bevisade, enligt senaste underrettelser, att alla, som deltagit i revoltin, voro heltlevrade, osonade ynglingar, vilka icke kunde tillförlita inso betydelsen av deras handlingar, och att andra drivits av svält att gå med i äventyret.

På grund av detta blevo de unga revolutionärer samt en summa pengar av 50 miljoner mark värderade förartning för den tid de förlovat, medan de befunno sig i fängelse. Förklaring till denna handling är, att "Strossmanns regering ej längre hade råd att underhålla fångarna."

Inga meddelanden lämnas om de andra fångarna. Det är obekant, hurvidt det kommer att bli en öppen eller hemlig rättegång. Rådet von Lampe, president för de lokala rätternas, vilken anses vara en framstående medlem av junkerpartiet, säger sig vara obekant med detaljerna, men han förnekar ej, att de flesta invånarna i denna region, som ock den grupp, varifrån en jury kommer att utväljas, äro nationalistiska och reaktionära i politiskt avseende och sålunda vänligt stämde mot de anklagade.

Det finns många anledningar, varför Strossmannsregeringen handlade som den gjorde, då den behandlade de revolutionära så mildt. Den viktigaste av dessa är säkerligen den, att man fruktar nya utbrott i det nationalistiska området runt omkring Kuesstrin, i händelse man skulle för hårt hålla efter revolutionärerna.

Enligt ett stort antal sjukskoterskor. Dessa besöka lantdistrikten, undersöka barnen och rapportera till föräldrarna, i händelse de finna, att barnen lida av en eller annan sjukdom, och sålunda dem i så fall att söka daktors eller tandläkare för att råda bot för dessa åkommor, så att barnen kunna bli i tillfälle att benytta sig av regelbunden skolgång och sålunda bli bättre utrustade att möta de problem som möta dem i livet.

Enligt ett stort antal sjukskoterskor. Dessa besöka lantdistrikten, undersöka barnen och rapportera till föräldrarna, i händelse de finna, att barnen lida av en eller annan sjukdom, och sålunda dem i så fall att söka daktors eller tandläkare för att råda bot för dessa åkommor, så att barnen kunna bli i tillfälle att benytta sig av regelbunden skolgång och sålunda bli bättre utrustade att möta de problem som möta dem i livet.

Enligt ett stort antal sjukskoterskor. Dessa besöka lantdistrikten, undersöka barnen och rapportera till föräldrarna, i händelse de finna, att barnen lida av en eller annan sjukdom, och sålunda dem i så fall att söka daktors eller tandläkare för att råda bot för dessa åkommor, så att barnen kunna bli i tillfälle att benytta sig av regelbunden skolgång och sålunda bli bättre utrustade att möta de problem som möta dem i livet.

Enligt ett stort antal sjukskoterskor. Dessa besöka lantdistrikten, undersöka barnen och rapportera till föräldrarna, i händelse de finna, att barnen lida av en eller annan sjukdom, och sålunda dem i så fall att söka daktors eller tandläkare för att råda bot för dessa åkommor, så att barnen kunna bli i tillfälle att benytta sig av regelbunden skolgång och sålunda bli bättre utrustade att möta de problem som möta dem i livet.

Enligt ett stort antal sjukskoterskor. Dessa besöka lantdistrikten, undersöka barnen och rapportera till föräldrarna, i händelse de finna, att barnen lida av en eller annan sjukdom, och sålunda dem i så fall att söka daktors eller tandläkare för att råda bot för dessa åkommor, så att barnen kunna bli i tillfälle att benytta sig av regelbunden skolgång och sålunda bli bättre utrustade att möta de problem som möta dem i livet.

En Affärsutbildning, erhåll vid The Success College, Winnipeg, är en Fullständig träning. THE SUCCESS är den ledande handelsskolan i västra Canada. Dess överlägsenhet beror på utmärkt läge, idealiska lokaler, förstaklassig ledning, kompletta materialer, moderna vitomfattande kurser, expert lärare och verksam Anställningsbyrå. Ingen annan handelsskola väster om The Great Lakes kan liknas vid THE SUCCESS i dessa viktiga grenar.

KURSER Speciella elementära kurser: Skrivning, läsning, stavning, räkning, språklära, engelska bokskrivning, geografiska m. m. — för de vilka ej ha tillfälle att gå i skola. Farmares handelskurser: Speciellt anlagd för att hjälpa de unga färdigheter för användning affärsområden, handelslag, handelslag, korrespondens, skrivning, bokföring, kontorspraktik, affärsformer, m. m. Stenografi, affärer, bokhållning, sekretärer, dictaphone och övriga fullständiga kurser. Dessa utbildning utgör för kursarbetet. Hemstudie kurser i elementära och affärsformer för moderat kostnad — för de som ej ha tillfälle att besöka skolan. Fullständiga upplysningar på begäran. Träna i Winnipeg, där levnads-kostnaderna äro låga, var de bästa utskick för anställning finnas, och där vär färdiga anställningsbyrå tilltill. Erf. fördragning. SUCCESS graduerade finna anställning lätt. Vi skaffa dem goda platser varje dag. Skriv efter fria prospekter.

THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Ltd. Hörnet av Portage Ave. och Edmonton St. WINNIPEG, MAN. (Skriv ej i samband med någon annan skola).

Hjugga — I dag är det fredagen den trettonde. Är du vidskpeg? Hjugga — Nej, inte alls. Låna mej tretton dollar!

NEW WINDSOK HOTEL Prince Albert, Sask. Rum \$100 per dag. Endast några etor öve Central Ave., snygga rum med betomöndade. Publikens belöhet är vår stråvan. Ny ägare. W. H. LOWRY

Undervisningsarbetet i Saskatchewan

Medan Saskatchewan erbjuder många möjligheter till den byggare, som ämnar skapa sig ett permanent hem i provinsen, så har regeringen ej fört sett sitt ansvar gent emot nybyggarnas fordrar skolagen, att skola skall upprättas.

Medan Saskatchewan erbjuder många möjligheter till den byggare, som ämnar skapa sig ett permanent hem i provinsen, så har regeringen ej fört sett sitt ansvar gent emot nybyggarnas fordrar skolagen, att skola skall upprättas.